

טלפונים 050-822-1537 02-566-1962 רחל אמנו 47 ירושלים 93228

email info@beith-din.com ד"א

בית הדין התורני לענייני עם ומדינה בחסות הסנהדרין

ה' בשבט, תשס"ו

ב"ה

בית הדין לענייני עם ומדינה מיסודה של הסנהדרין

לתושבי עמונה - והנאבקים על ארץ ישראל

חזק ואמץ!

**לתושבי עמונה המקיימים מצות ישוב ארץ ישראל במסירות נפש, ולכל העולים
להר לעזרת ה' בגבורים – ברכת חזק ואמץ!**

מול הפוגרום שערכה בכס הממשלה, המונהגת בידי אנשים המרימים יד על תורת משה, הננו לאמץ את ידכם. עליכם אמרו חז"ל במכילתא (שמות יתרו ו): 'לאוהבי ולשומרי מצותי - אלו ישראל שהם יושבין בארץ ישראל ונותנין נפשם על המצות: מה לך יוצא ליהרג... מה לך יוצא לישרף... מה לך לוקה בפרגול? - על שקיימתי את מצוות ה'!' כוחות המשטרה וההרס אשר השתלטו על הישוב והפליאו את מכותיהם בילדים נשים ומבוגרים בסוסייהם המפורזלים ובאלות שבידיהם, והרסו את בתיכם עד היסוד - כל אלפי החיילים והשוטרים - עוברי עבירה, ואתם מוסרי הנפש נקראים אוהביו של מקום. ממשלה זו, המקיזה את דמם של יהודים המחזיקים בתורת ה' בארץ אבותיהם אין לה זכות קיום.

המקום בו הנכם יושבים עליו אדמת קודש הוא! לפי המסורת היהודית¹ במקום הזה ניתן לאברהם אבי האומה הישראלית הצו האלוקי להחזיק בארץ ישראל (בראשית יג) ככתוב: 'שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה שָׂם צְפִנָּה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וְיָמָה... קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרַחֲבָה כִּי לִךְ אֶתְנַנֶּה'². הבא לעקור אתכם מן המקום הזה בא לעקור יחד עם הבתים את צו ה' המחייב לרשת את הארץ ולשבת בה, ומצוות נוספות מתורת משה³.

מצות יישוב ארץ ישראל היא מצוה גדולה בתורה⁴, שנצטוינו לעשותה מתוך מסירות נפש. אשריכם ואשרי כל אלו שנחלצו לעזרתכם, ומסרו נפשם למנוע את

¹ מגילת מדבר יהודה לבראשית, וראה 'ארץ ישראל לגבולותיה' פרק א, תיאור מפורט על מקום ההתגלות לאברהם בהר בעל חצור סמוך לעמונה.

² בתרגום יונתן: ועביד בה חזקתא, כלומר, ההתהלכות סביב הארץ עושה בה קנין וחזקה. וראה בבא בתרא ק, א.

³ איסור 'לא תחונם' (ראה רמב"ם הלכות עבודה זרה י, א). איסור גזל והסגת גבול (ראה רמב"ם הלכות גניבה ז, יא). 'לא תעמוד על דם רעך' (ראה ספר המצוות לרמב"ם לא תעשה רצ"ז). ועוד.

⁴ ילקוט שמעוני רמז תתפ"ה, וראה שם שהוזכר רבי אלעזר בן שמוע שנהרג לבסוף על קידוש השם כאחד מעשרה הרוגי מלכות.

הרס בתי הישוב בכוח הזרוע. כבר אמרו חכמים (שבת קל, א): 'כל מצוה שמסרו ישראל עצמן עליה... נתקיימה בידן', בזכות מסירות הנפש שלכם אף עמונה תתישב תיבנה ותפרח יחד עם שאר ישובי ארץ ישראל במלוא רוחב גבולותיה.

קשר רשעים

לשאלת רבים: האם לממשלה הנוכחית ולהוראותיה כיום יש תוקף מחייב? תשובה: כדי שהוראה או חוק יהיה להם תוקף מחייב על פי ההלכה, נדרשים שלשה תנאים בסיסיים:

האחד: שהחוק ייקבע בידי אנשים יודעי תורה ויראי שמים.

השני: שהאנשים נתמנו בידי יהודים יראי שמים.

השלישי: שהחוק ייקבע על פי תורת ישראל.

בהעדר תנאים אלה, והשלטון פועל כנגד העם ותורתו, הרי הוא מוגדר כ'קשר

רשעים'⁵. ואין להתחשב בו.

הממשלה הנוכחית מורכבת מיהודים שהם בחזקת, שאינם יודעי תורה ויראי

שמים. אין זו ממשלה נבחרת, אלא אוסף מקרי של אנשי שררה שתלטנים.

בענין מינוי אנשים לתפקיד בישראל כותב הרמב"ם בהלכות מלכים א, ז: 'כל

מי שאין בו יראת שמים, אע"פ שחכמתו מרובה, אין ממנין אותו למינוי מן המינויין

שבישראל'. מוסיף על כך בעל ספר החינוך (מצוה תצז) שאם המנהיג עובר עבירה

מצוה לשנואתו: 'כל השררות בישראל... כל שאין בו יראת שמים... אין צריך לומר

שאין ממנין אותו במינוי מן המינויין שבישראל, אלא שראוי לשנאותם ולהרחיקם,

ועליהם אמר דוד: שנאתי כל פועלי און'. לאור האמור אישים אלו פסולי שלטון⁶.

פסק בג"ץ, שניתן ביום הפורענות, ושמכותו הוכרע להחריב את בתי ישראל

בעמונה, עומד, כמובן, בסתירה לתורת ישראל, ומייצג חלק מסידרת פסקים ארוכה,

שתוצאתה עקירת מצוות התורה.

חבורת שופטים כזו נקראת בלשון הרמב"ם: 'קשר בוגדים'⁷!

לפיכך, כל חוק והוראה העומדים בסתירה לתורת ישראל בטלים ומבוטלים,

ומצוה להאבק בהם בכל דרך אפשרית⁸.

אחריות אישית

לאנשי השררה יאמר: הרס הבתים בעמונה מחייב את נושאי המשרות: ראש

הממשלה, הרמטכ"ל, השופטים, מפקד המשטרה, אלוף הפיקוד, וכל מי ששלח ידו

והביא חורבן, כל אחד חייב אישית בתשלום מלא על כל הנזקים הכספיים שנגרמו

לתושבים. כן הם חייבים על כל החבלות הגופניות והנפשיות, וכן בנזקים שגרמו

למאות ילדים נשים ומבוגרים על ידי שילוח חיילים ושוטרים, שדינם במקרה זה

כדין כל חבלן וגזלן (רמב"ם חובל ומזיק ח, א, ב).

כל מי שיש לו יד בהרס הבתים כדי למסור את האדמה לערבים, הרי הוא

בבחינת 'מוסר'⁹.

לעזרת ה' בגיבורים

באשר למנהיגי הציבור: רבנים, דיינים, ראשי הישיבות, וכל מי שבידו

למחות, הרי אלו מצווים לצאת לעזרת אחיהם – אין נקי. כך מכריזה דבורה

הנביאה בנבואתה על 'מרוז' – ממנהיגי ישראל באותו דור (שופטים ה, כג): 'אורו

⁵ סנהדרין כו, א. רש"י ישעיהו ח, יב. שו"ת הריב"ש סא. חת"ס סופר קובץ תשובות עד. יהודה יעלה או"ח לו. פסקי דין רבניים י.

⁶ ראה רמב"ם הלכות עדות (י, א) שהגדיר את המושג 'רשע', וכתב: 'הרשעים פסולין... אי זהו רשע? כל שעבר עבירה שחייבין עליה מלקות - זהו רשע ופסול'. וראה רמב"ם סנהדרין יט.

⁷ רמב"ם סנהדרין ב, יד.

⁸ ביאור הלכה או"ח ס"א. א. ובמשנה ברורה שם.

⁹ רמב"ם עבודת כוכבים י, א. תשובה ג, ו. חובל ומזיק ח, יא.

מרוז אמר מלאך ה'!! כלומר, העומד מנגד ושם יד לפיו כשישראל בצרה חלה עליו קללה, חלילה, על שלא יצא לעזרת ה' בגיבורים (מועד קטן טז, א). כך גם מנהיגים או תושבים בערי ישראל ומושבותיה, העומדים מנגד ואינם נזעקים הרי הם בכלל הקללה (מפרשי התנ"ך שם).

לתושבי עמונה ולכל אלו אשר באו לעזרת ה' בגיבורים, ייאמר: אתם שומרי חוק התורה במדינת היהודים! אתם נושאי ארון ה'! בעלותכם להר נלחמתם בממשלה בלתי חוקית על פי התורה! נאבקתם בפורעי חוק התורה! לא רק לעזרת העם יצאתם אלא לעזרת ה'! וכדברי חז"ל בסיפרי במדבר (פד): 'כל מי שעוזר את ישראל כאילו עוזר את מי שאמר והיה העולם, שנאמר: אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה כי לא באו לעזרת ה'! לעזרת ה' בגבורים!'

עת לאהוב ועת לשנוא

שאלה: האם המצוות - 'ואהבת לרעך כמוך', ו'לא תשנא את אחיך בלבבך' אמורות גם באשר לחייל ושוטר הבא לגרש אדם מישראל מביתו, שכן, היו מן הרבנים בעבר שהביעו דעה, כי חובה לאהוב ולכבד חייל ושוטר באשר הוא.

תשובה:

מצוות אלו, אכן, הם 'כלל גדול בתורה, וכפי שהאריכו גדולי ישראל כמו הלל, ואחריו רבי עקיבא, להגדיל ולהאדיר מצוה זו.

עם זאת, אין המצוות הללו מתקיימות אלא בתנאים הקבועים בהלכה. לא כן, כאשר אדם מישראל מרים יד כנגד תורת משה וכנגד אדם המקיים מצוות. כבר כתבו חכמים, והדברים הובאו ברמב"ם (הלכות אבל יד, א) שמצוה זו לא נאמרה אלא 'לאחיד בתורה ובמצות'! בכך נקבע, כי הבא לעקור תורה ומצוות מישראל - ובמקרה שלפנינו גם חייל או שוטר - אינו 'אחיד'! מקור דבריו באבות דרבי נתן (טז) שם נאמר: 'אהוב את כולם! ושנא את המינין ואת המשומדים ואת המסורות... אם עושה מעשה עמך [כמוך] אתה אוהבו ואם לאו - אי אתה אוהבו'¹⁰. וראה ספר החינוך (מצוה רלח) שכתב: 'הרשעים... מצוה לשנאותם', וכך בספר החינוך מצוה רסד: 'מותר וגם מצוה עלינו לשנוא רשעים'.

אדם המרים יד על תורת משה נקרא בהלכה: 'שונאו של מקום!' (מסכת שמחות ג, ה) דבר שהובא להלכה ברמב"ם (הלכות אבל א, י). מכאן, שחייל ושוטר הבא לכפות על יהודי לעבור עבירה, לגזול ולחמוס את ביתו ולהורסו, ולהעביר את המקום לידי אויב, הרי הוא רשע, ושונאו של מקום, ואינו בגדר מצות 'ואהבת לרעך כמוך'.

עושה אדם דין לעצמו

שאלה: אדם מישראל שהשלטון הורס את ביתו בניגוד להלכה, האם הוא צריך להשלים עם רוע הגזירה, שכן, הלכה היא, שאין אדם רשאי להרים יד על חבירו, או שמא זכותו להתנגד?

תשובה: אשרי לחייל השומר על גבולות המדינה ועל בטחון ישראל, ושכרו הרבה מאד, אולם עליו לדעת, שכל פקודה הסותרת את תורת ישראל בטלה ומבוטלת¹¹. גם לשלוחי השלטון, לרבות חייל ושוטר, אין חסינות על פי דיני התורה. והיה: אם הוא עושה מצוה, ניתנת לו כל הסמכות לבצע את תפקידו, אך אם הוא עובר עבירה, הרי דינו כעובר עבירה לכל דבר.

זכות ההגנה של אדם על ביתו ורכושו, היא זכות בסיסית המעוגנת בפסוקי התורה, יתירה מזו, התורה התירה לבעל הבית, למנוע את כניסתו של אדם המתפרץ לביתו, זאת, תוך שימוש בכוח, כמובא ברמב"ם הלכות גניבה (ט, ז). והוסיף, שהרשות להגיב בכוח מסורה לכל אדם הבא לסייע לבעל הבית. למעשה, אדם

¹⁰ וראה רמב"ם הלכות אבל יד, א. הלכות גניבה ט, ו. מחזור ויטרי תכ"ה. ספר יראים רכ"ד ועוד.
¹¹ רמב"ם מלכים ג, ט.

הרואה את חבירו בצרה ולא עזר לו להציל את ממונו, עובר על איסור, 'לא תעמוד על דם רעך'¹². (הלכה זו שרירה וקיימת אף לפי חוקי נכרים בכל ארצות העולם התרבותי). לפיכך, חייל המתפרץ לביתו של אדם, גם אם קיבל פקודה לכך, דינו כאחד השודדים.

כן איפשרה התורה לכל אדם מישראל לעשות דין לעצמו¹³, וכגון, כשאדם בא עליו לגזול, 'יכול להכותו עד שיניחנו'. וכן חובתו של אדם למנוע מחבירו – וכך מן החייל – לעבור על איסור מן התורה, וכגון, כשהוא רואה אדם המכה את חבירו – רשאי להכות את המכה כדי להציל את המוכה¹⁴. ההלכה אוסרת על אדם מישראל להרים יד על חבירו, לפיכך, האמירה: 'אסור להרים יד על שוטר' נכונה כל עוד שומר השוטר על מצוות התורה ועל הצדק. לא כן כאשר השוטר שותף לדבר עבירה, ולמעשה שוד וחורבן. אכן, מצינו בדברי חז"ל, שאף יואב, שר צבא ישראל, ציפה לספוג מטר אבנים מחייליו כשראו אותו עובר עבירה¹⁵.

אש המכבים

המאבק בממשלה מתנכרת ליהודים, אינה עומדת בסתירה לייחסו של אדם מישראל למדינה. המדינה היא מדינת היהודים, והמדינה היהודית שייכת לכל אלו הממשיכים את דרכו של אברהם אבי האומה הישראלית ובניו אחריו, ממשיכי הדרך של תורת משה מסיני¹⁶. לעולם לא יסכים העם היהודי להכנע לשלטון של רשעים יהיו אשר יהיו. לא רק על הארץ הננו נאבקים אלא על צביונה של המדינה כמדינתנו – מדינה על פי התורה!

לאור האמור, ידע כל נציג שלטון, כי מי שבא לעקור תורה ומצוות מישראל ייתקל בחומה בצורה. האש שהתלקחה בהר עמונה, זו האש של יהודה המכבי אשר נלחם ביוונים ובמתיוונים¹⁷, ואשר מסר את נפשו, ונהרג בשדות עמונה¹⁸, כדי להקים בארץ ישראל מדינה על פי התורה¹⁹.

הדור הצעיר הקם בישראל ומכריז: 'ה' הוא המלך!' מכריז בכך, כי קם דור ממשיכים ליהודה המכבי, דור, המוכן למסור את הנפש על תורת ה' ועל ארץ ישראל. עם ישראל לא נכנע ליוונים, ולא לרומאים, לא נכנע לתורכים ולא לאנגלים. כך לא יכנע עם ישראל ולא יכופף את ראשו בפני מנהיגים יהודים ריקים מתורה, מושחתים ומרשיעי ברית.

הנאבקים על שלימות התורה ועל שלימות הארץ, אל ירד לבבכם! אל תיראו ואל תערצו מחיילים ושוטרים המכים באלות! אל תיראו מצהלת סוסי המשטרה! אל פחד מ'שופטים' היושבים על הכסא הרם אשר פסקיהם נוגדים את התורה! מול שלטון אשר גזר אומר לעקור יהודים וישובים, ולעקור את תורת ישראל ומצוותיה – קומו וצאו לעזרת ה' בגיבורים! כי סוף תורת ישראל לנצח!

ולאנשי שלטון והשררה, אשר הכריזו מלחמה על עם ישראל, על תורת ישראל, ועל ארץ ישראל, ייאמר:

'אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר

המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד, ה' הושיעה המלך יעננו ביום קוראנו.

'עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה!'

¹² ספרא קדושים ב, ד.

¹³ חושן משפט ד, א.

¹⁴ שם תכא, יג.

¹⁵ ילקוט שמעוני שמואל ב רמז קסה.

¹⁶ רמב"ם סנהדרין כד, י: בני אברהם יצחק ויעקב המחזיקין בתורת האמת.

¹⁷ תיאורים לרוב על פעולת יהודה ויונתן למיגור רשעי ישראל מובאים בספר חשמונאים א. לדוגמה בלבד, ראה שם

ט, סא. וכן ט, עג. ועוד

¹⁸ ספר חשמונאים ט, טו.

¹⁹ ראה מגילת תענית כ"ב אלול, שהחשמונאים נתנו לרשעי ישראל שלשה ימים לעשות תשובה, וכיצד נהגו באלו שלא חזרו בהם.

יצא מביננו

ונכתב במעמד ובחתימת:

הרב ישראל אריאל הרב יואל שוורץ הרב דב שטיין רבי הלל וייס
הצטרפו רב ישי באב"ד, הרב אליצור סגל, הרב דוב אברהם בן שור,
כל בית דין, רב ובן תורה הרוצה לצרף הסכמתו חתימתו יבורך

עמדה מורחבת ומקורות יפורסמו בהמשך